

Liturgie zondag 7 oktober 2018

in de Gastkerk te Zuidhorn

Eredienst waarin we afscheid nemen van

Rietje Poelstra-Meerse en Janny Flikweert-Sybenga.

Lezing N.T.: 1 Korintiërs 13

Thema: Wat ons bindt is liefde

-o-o-o-o-o-

Orgelspel

Welkom en mededelingen

Aansteken van de tafelkaarsen

Dienst van de voorbereiding

Allen gaan staan

Zingen: *De vreugde voert ons naar dit huis*

Lied 280

allen vs. 1, 2, 7 vrouwen vs. 3 en 5 mannen vs. 4 en 6

Moment van stilte

Bemoediging en Groet

Voorganger: Onze hulp is in de Naam van de Heer,

Gemeente: **die hemel en aarde gemaakt heeft,**

Voorganger: die trouw is tot in eeuwigheid

Gemeente: **en niet loslaat wat zijn hand begon.**

Voorganger: Genade zij u en vrede

van God, onze Vader

en van Jezus Christus, onze Heer!

Gemeente: **Amen**

Allen gaan zitten

Drempelgebed *Laat ons bidden...*

We groeten elkaar met de vrede van Christus

Kyriëgebed: *Wij bidden een gebed om Gods ontferming*

Tekst en beeld, ds. Y. Buurma

Gebed om ontferming

God, wij zijn hier binnen om het leven te vieren

Maar vergeten niet wat buiten gebeurt

Het verdriet dat mensen overkomt

De zorgen die we kennen

Het kind dat moet vluchten

Het geweld dat we elkaar aandoen

Heer ontferm U

..... in mensen die een hand uitsteken

.... in de glimlach van een kind

.... in de hoop die we bieden

.... in geloof dat we delen

.... in uw liefde en licht tegen alle donkerte in

.... Zo moge het zijn

Orgel speelt

Bless the Lord

Liedboek 103e

Lezen:

Hij vergeeft je alle schuld,

Hij geneest al het leed dat je lijdt;

Je leven koopt hij vrij van het graf,

Hij omringt je met liefde en goedheid.

Zingen:

Bless the Lord

Liedboek 103e

Lezen:

De Heer is barmhartig en genadig,

Geduldig is Hij en groot is zijn liefde.

Hij behandelt ons niet naar onze zonden,

Hij vergeldt ons niet naar onze schuld.

Zingen:

Bless the Lord

Liedboek 103e

Lezen: Zoals een vader van zijn kinderen houdt,
Zo houdt Hij van allen die Hem aanbidden.

Zingen: *Bless the Lord* *Liedboek 103e*

Lezen: De liefde van de Heer duurt eeuwig
Voor wie Hem aanbidden

Zingen: *Bless the Lord* *Liedboek 103e*

Dienst van de Schriften

Gebed

Lezing door gemeenteleden: *Eén lichaam, vele leden.* *1 Kor. 12*
(Bewerking van verhaal van Vivi de Vijlder)

Verteller: Hoe het eigenlijk begonnen was, wist niemand nog te vertellen; noch de neus, noch het oor, noch de voet, noch de hand of de mond. Ze behoorden allemaal tot één lichaam, ze hadden ieder een eigen taak. De mond was dankbaar omdat hij spreken kon. De voet was blij met de mogelijkheden die hij had: hij kon dansen, huppelen, lopen en noem maar op... Het oor had volop werk, want er was zoveel om naar te luisteren... En zo waren alle leden van het lichaam bestemd om op de plaats waar ze stonden een eigen taak te vervullen. Op zekere dag echter bemerkte de hand dat de pink er zo lusteloos bij hing.

Mond: 'Is er wat aan de hand?'

Pink: 'Ach, Ik hoor er eigenlijk niet bij'.

Mond: 'Waarbij dan?'

Pink: 'Bij het lichaam natuurlijk. Ik zou er net zo goed niet kunnen zijn. Waarvoor kan ik nu gebruikt worden? Als ik nu een mond was zoals jij, dan had ik tenminste nog een taak. Ik zou overal waar ik kwam over de Here Jezus vertellen. Ik zou lachend naar de mensen gaan en zieken zou ik bemoedigen en... och, was ik maar een mond. Of een oor, dan konden de mensen hun problemen aan mij vertellen en ik zou luisteren. Het moet heerlijk zijn om een oor te zijn! Of een voet, dan kon ik lopen. Overal zou ik heen gaan om het

evangelie te verkondigen en ik zou dansen van blijdschap als er mensen weer naar God zouden luisteren. Oh, was ik maar geen pink. Neen, als pink behoort ik niet tot het lichaam’.

Verteller: Moedeloos liet de pink zich neerhangen.

Hand: ‘Luister toch eens, jij kunt vertellen wat je wilt, maar wij hebben je nodig. Je bent niet voor niets op deze plaats gezet. Als jij je taak niet doet, dan gaat het voor de andere vingers ook veel moeilijker. Nee pink, jij behoort wél tot het lichaam of je nu wilt of niet. Jij hebt een eigen taak’.

Verteller: De andere delen van het lichaam hadden aandachtig het gesprek gevolgd. Ze zagen wel dat de pink verdrietig was en dat deed hen ook verdriet. Ze wilden het liefst dat de pink blij en tevreden werd.

Oog: ‘Ik heb niemand nodig’.

Verteller: Allen keken verbaasd op.

Verteller: Hoe kon dat nu? Ze waren toch allemaal bijeen geplaatst als leden van één lichaam! Hoe kon dan één zeggen: ‘Ik heb de anderen niet nodig’?

Voet: ‘Zo, en waarom niet’?

Oog: ‘Omdat ik aan kijken genoeg heb’.

Voet: ‘Zeg oog, als je mij niet had, zou je dag in dag uit naar hetzelfde moeten kijken, want zonder mij kun je nergens komen. Je vergist je als je denkt dat je mij niet nodig hebt’.

Oog: ‘Dat is waar, jou heb ik nodig’.

Mond: ‘Als er geen voedsel binnen zou komen langs mij, zou je dan niet zwak worden, oogje’?

Oog: ‘Ja, jou heb ik ook nodig’.

Hand: ‘En als je mij niet had om je slaap af en toe eens uit je oog te wrijven dan zag je niets meer’.

Oog: ‘Eigenlijk is het waar, ik heb jullie wél nodig, ik kan niet zonder jullie... Maar die kleine pink is wel overbodig’.

Verteller: Allen werden heel stil en hadden medelijden met de pink.

Dagen gingen voorbij en het lichaam ging een flinke wandeling maken.

De voeten stapten er lustig op los.

De handen zaten warm in de zakken van de jas.

De oren luisterden naar het waaien van de wind door de bomen.

De ogen keken rond en genoten van al het mooie.

De neus rook de frisse natuur. Het zou prachtig geweest zijn als er niet die kleine pink geweest was, die zich overbodig voelde, zeker na hetgeen het oog gezegd had.

De andere leden van het lichaam leden mee met de pink. Zelfs het oog had wel wat spijt over zijn uitbarsting, maar was te trots om ook maar iets toe te geven.

Oog: 'Waarom toch, blijf ik nu maar steeds aan die kleine pink denken? Als ik hem uit de weg ga, dan gaat het wel voorbij. Tenslotte is het waar; ik heb hem niet nodig! Laat mij maar genieten van al het mooie. Goed rondkijken, dat moet ik doen'.

Verteller: 'Het oog sperde zich wijd open en keek. Opeens voelde het een scherpe steek, en zag niets meer, geen bloemen en geen veld. Er kwamen grote tranen tevoorschijn van de pijn. Dat kwam allemaal door een heel klein splintertje.

De voeten bleven opeens staan en de mond riep: 'au'.

De neus begon te snotteren.

De handen voelden in de jaszak en namen er een klein spiegeltje uit.

Mond: 'Veeg het er uit'.

Verteller: 'Maar er liepen zoveel tranen uit het oog, dat het niets meer kon zien. De hand wreef in het oog, maar dat hielp niet.

Mond: 'De pink! Die moet de splinter er uit halen. Die is fijn genoeg!'

Verteller: Haastig werd de pink gevraagd of hij het wilde doen. Zou hij...? Alle leden van het lichaam wachtten in spanning af.

De pink wist: Hier is een taak voor mij. Hij richtte zich op, hij werd er helemaal blij van en heel voorzichtig duwde hij het in het puntje van het oog, terwijl de andere vingers het oog open hielden.

De mond stond open van spanning.

Het hele lichaam stond gespannen te wachten en voelden met het oog mee.

De kleine pink werkte heel voorzichtig de splinter naar buiten. Weer sprongen er tranen uit het oog, maar nu van dankbaarheid.

Het hart werd er warm van.

--De voeten maakten een sprong in de lucht.

--De handen gingen omhoog.

Mond: 'hoera'.

Oog: tegen de pink: 'Dank-je-wel. Wil je mij vergeven?'

Verteller: Het hele lichaam was blij. Nu wisten alle leden dat ze bij elkaar hoorden en elkaar nodig hadden.

Zingen: Lied van het licht

1. Wij gaan voor even uit elkaar en delen nu het licht. Dat licht vertelt ons iets van God. Op hem zijn wij gericht.	2. Wij geven Gods verhalen door. En wie zich openstelt, ervaart misschien een beetje licht door wat er wordt verteld.
3. Straks zoeken wij elkaar weer op, en elk heeft zijn verhaal. Het licht verbindt ons met elkaar: het is voor allemaal.	

De kinderen gaan naar de nevendienst

Lezing: 1 Korintiërs 13 : 1 – 13

¹Al sprak ik de talen van alle mensen en die van de engelen – had ik de liefde niet, ik zou niet meer zijn dan een dreunende gong of een schelle cimbaal. ²Al had ik de gave om te profeteren en doorgrondde ik alle geheimen, al bezat ik alle kennis en had ik het geloof dat bergen kan verplaatsen – had ik de liefde niet, ik zou niets zijn. ³Al verkocht ik mijn bezittingen omdat ik voedsel aan de armen wilde geven, al gaf ik mijn lichaam prijs en kon ik daar trots op zijn – had ik de liefde niet, het zou mij niet baten.

⁴De liefde is geduldig en vol goedheid. De liefde kent geen afgunst, geen ijdel vertoon en geen zelfgenoegzaamheid. ⁵Ze is niet grof en niet zelfzuchtig, ze laat zich niet boos maken en rekent het kwaad niet aan, ⁶ze verheugt zich niet

over het onrecht maar vindt vreugde in de waarheid. ⁷Alles verdraagt ze, alles gelooft ze, alles hoopt ze, in alles volhardt ze.

⁸De liefde zal nooit vergaan. Profetieën zullen verdwijnen, klanktaal zal verstommen, kennis verloren gaan – ⁹want ons kennen schiet tekort en ons profeteren is beperkt. ¹⁰Wanneer het volmaakte komt zal wat beperkt is verdwijnen. ¹¹Toen ik nog een kind was sprak ik als een kind, dacht ik als een kind, redeneerde ik als een kind. Nu ik volwassen ben heb ik al het kinderlijke achter me gelaten. ¹²Nu kijken we nog in een wazige spiegel, maar straks staan we oog in oog. Nu is mijn kennen nog beperkt, maar straks zal ik volledig kennen, zoals ik zelf gekend ben. ¹³Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie, maar de grootste daarvan is de liefde.

Lezing: *'Zonder liefde ben je nergens'* tekst K. Eykman Liedboek p. 1302

Al kon ik nog zozeer
in prachtige preken
mijn redes afsteken
en wist wijze woorden op ieder gebied
maar had de liefde niet
dan was het toch meer
wat trommelgekletter
gezwets en geschetter
had ik de liefde niet.
Al blies ik trompet
hoog van de toren
al zong ik in koren
de sterren van de hemel, het hoogste lied
maar had de liefde niet
dan klonk het toch net
als toeters en bellen.
Ik had niets te vertellen
had ik de liefde niet.
Zonder liefde ben ik nergens
zonder jullie stel ik niets voor.
Had ik jullie niet bij me
dan ging ik er aan onderdoor.

Want liefde is echt
en liefde is aardig
is open, oprecht
en eerlijk, rechtvaardig.
't Is liefde die ziet
hoe opnieuw te beginnen
die ieder verdriet
ook de dood kan overwinnen.

Zingen: *Waar liefde woont, gebiedt de Heer de zegen*

Psalm 133: 3

Interview ipv preek, thema: *'Wat ons bindt is liefde'*

Zingen: *Liefde eenmaal uitgesproken*

Lied 791: 1, 2, 3

Afscheid nemen *van Rietje Poelstra-Meerse en Janny Flikweert-Sybenga*

Dienst van gebeden en gaven

Voorbeden

Collecten: 1^e Diaconie 2^e Kerk en Israël 3^e Bij de deur: Lombok

De kinderen komen terug

Zingen: *Dank U voor deze nieuwe morgen*

El.liedb. 168: 1,2,3,7

- 1 Dank U voor deze nieuwe morgen,
dank U voor elke nieuwe dag.
Dank U dat ik met al mijn zorgen
bij U komen mag.
- 2 Dank U voor alle goede vrienden,
dank U, o God voor al wat leeft,
dank U voor wat ik niet verdiende:
dat U mij vergeeft.
- 3 Dank U voor alle bloemengeuren,
dank U voor ieder klein geluk,
dank U voor alle held're kleuren,
dank U voor muziek.

7 Dank U, uw liefde kent geen grenzen,
dank U dat ik nu weet daarvan.
Dank U, o God, ik wil U danken
dat ik danken kan.

Zending en zegen

Zingen:

A - men, a - men, a - men.

